

Krista Smedeland fotograferad av Peter Andersson, med hans hund Vilda.

- Jag fokuserar på det jag kan, istället för på det jag inte kan, säger Krista Smedeland.

Visst finns ledsnaden där ibland, som när hon tänker på att hon aldrig lärde sig åka inlines som hon ville på 1990-talet, eller den dagen hon inte kunde stänga bh:n själv - då sydde Kristas mamma i ett enklare bikinilås i stället.

När hon fick diagnosen 1996 hade hon haft lindriga symptom under drygt tio år, som att hon sett lite suddigt några månader och haft klåda under fotsulorna. Men nu saknade hon reflexer i ena handleden, var svag där och skakade i vissa lägen.

- Det var skönt att få bekräftelse på att det jag upplevt stämde. Jag hade nästan börjat undra om jag var hypokondriker.

Året efter att Krista fått diagnosen kom flera aggressiva skov som påverkade gångförmågan.

- Det liksom brände på benen ... Ja, det kändes som att jag hade blivit skallad från midjan och neråt. Då fick jag gå med kryckor, berättar Krista.

Så småningom kom en behandling som gav bra effekt, så att sjukdomen slutade fortskrida med skov.

Krista har olika sätt att lotsa sig fram i tillvaron. I början var det att lära sig allt om MS, en fantastisk läkare betydde också mycket, och när jobbet på Volvo Lastvagnar blev för tungt påbörjade hon studier som hon gick in för.

- Jag har ett "jäklar anamma" i mig. Jag frågar mig inte: "Varför just jag?". Utan: "Varför inte jag?" ...

Krista har en livssyn där hon tänker att vi människor är funtade så att vi klarar av att kämpa en hel del, att det ingår i livet. Hur skulle livet se ut utan motgångar? frågar hon, och svarar själv: Troligen skulle det bli tråkigt.

Att klara det tillsammans

Det finns en annan mycket viktig del i Kristas tillvaro som förklarar hur hon orkat: **Att klara det tillsammans**. Det första hon gjorde efter att ha fått diagnosen var att kliva in hos Neuroförbundet på orten. Där ledde hon länge kaféträffar, ibland med gäster, bland annat kom en sexrådgivare och tog upp den sidan av livet.

När Krista pluggade på komvux var ett av ämnena webbdesign. Så tidigt som 1997 hade hon gjort en hemsida om MS. Många hörde av sig och hon satt en till två timmar per kväll och svarade. Kring millennieskiftet hade hon även gjort en chatt till hemsidan.

- Hemsidan gav jättemycket. Jag hade skapat en kanal där vi med MS kunde stötta varandra!

Hemsidan finns kvar, men Krista är inte så aktiv på den längre: omms.se. Utbytet mellan personer som har MS pågår numera framför allt på andra forum, särskilt Facebook där det finns flera grupper. Men Krista som mår bra av att stötta andra är verksam som diagnosstödjare hos Neuro.

För ett par år sedan gifte sig Krista med en man som också har MS. Han kom till en kaféträff 2001 och de var vänner i många år innan vänskapen övergick i kärlek. Hon tycker det är härligt att leva med en person som vet vad det handlar om. Så lägger hon till:

- Och djur måste man ha för att må bra. Min hund betyder mycket för mig. Det handlar om villkorlös kärlek.

Intervju och text: Kristina Ackzén, 2022